

I GIARDINNI DI MARZO

LUCIO BATTISTI – MOGOL 1972

<https://www.youtube.com/watch?v=jET8mmn5IJA>

Το 1972 ένας από τους πιο διάσημους και ταλαντούχους στιχουργούς της Ιταλίας, ο γεννημένος το 1936 Giulio Rapetti Mogol, γνωστός απλώς ως Mogol, θα γράψει τους στίχους για το τραγούδι “
ni
Marzo
”, «Οι Κήποι του Μαρτίου» στα ελληνικά, που θα μελοποιήσει και θα τραγουδήσει ο στενός του συνεργάτης
Lucio
Battisti

Το κείμενο, το οποίο δημιουργεί ο Mogol έχει αυτοβιογραφικά στοιχεία, μιλά για τα χρόνια της παιδικής του ηλικίας στην περίοδο μετά τον πόλεμο, για τη φτώχεια, την οικογένειά του, τις δικές του υπαρξιακές δυσκολίες. Πρόκειται μια μάλλον μελαγχολική ιστορία, από αυτές που πλεονάζουν στη ζωή, μια κατάσταση ζωής που αφορά το τέλος ή την απουσία.

Οι «Κήποι του Μαρτίου» υπαινίσσονται μίαν επικείμενη απώλεια, αποτέλεσμα ενός χωρισμού ή ενός προβλήματος υγείας. Η ποιητική γλώσσα του Battisti είναι υπαινικτική, αφήνει το μυαλό του ακροατή να φανταστεί, να υποψιαστεί ή να ταυτιστεί μέσα από υποθέσεις. Μιλάει για τα «σαράκια» που βασανίζουν το μυαλό, για σκέψεις, αμφιβολίες, ανησυχίες και πιθανόν μνήμες που δεν αφήνουν την ανθρώπινη ψυχή να ησυχάσει. Αναφέρεται σε μία γυναίκα που στέκεται πλάι στον αφηγητή σε ώρες δύσκολες, μίαν «αρτίστα –ωστόσο- του χθές», μια γυναίκα με πιθανά λάθη, με επιπολαιότητες ίσως, που δεν μπορεί να παρέχει την αναγκαία βεβαιότητα στην ταραγμένη ζωή του άνδρα που μιλάει.

Αλλά εκείνος «Έχει στην ψυχή του, στο βάθος της ψυχής του / Απέραντους ουρανούς και
απέραντη αγάπη / Κι ύστερα ακόμη περισσότερη αγάπη, αγάπη για εκείνη / Ποτάμια
γαλάζια, λόφους και λιβάδια

/

Όπου τρέχουνε γλυκύτερες οι δικές του μελαγχολίες». Αντίξοη λοιπόν και εχθρική η πραγματικότητα, τα αισθήματα μιας μεγάλης αγάπης να παραμένουν ισχυρά, αλλά και το κουράγιο (από τη φθορά; από την αρρώστια;) να λιγοστεύει.

Τι το ιδιαίτερο έχουν στη ζωή οι κήποι του Μαρτίου; Μάλλον το ότι εκεί φυτρώνουν και ανθίζουν τα πρώτα λουλούδια μιας διστακτικής άνοιξης. Η πρώτη ελπίδα για το «άνοιγμα» του καιρού, της ψυχής και των ανθρώπων, ό,τι τέλος πάντων μπορεί να σημαίνει ετυμολογικά και σημασιολογικά αυτή η Άνοιξη. Λουλούδια μέσα από τη νεκρή χειμωνιάτικη γη, σύμβολα προσδοκίας και αναγέννησης.

Και από την άλλη ο Μάρτιος, ένας αμφίθυμος και διχασμένος ανάμεσα στο χειμώνα και το καλοκαίρι μήνας, ένα μήνας με τα τερτίπια και τις παλιμβουλίες του, μια με τα παράλογα κρύα του ως «Μάρτης γδάρτης» και μια με τον καυτό του ήλιο, που μπορεί να

αναφοκοκκινίσει το δέρμα των ανθρώπων, εξ ου και η ασπροκόκκινη εκείνη κλωστή στα χέρια των παιδιών.

ΠΗΓΕΣ:

<https://it.wikipedia.org/wiki/Mogol>

[https://en.wikipedia.org/wiki/Mogol_\(lyricist\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Mogol_(lyricist))

http://www.e-keimena.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=408:battisti-i-giardini-di-marzo&catid=107:2009-11-30-23-51-06&Itemid=54

